

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Къига 148

Живко Кулић

**ЈУНАЧЕЊЕ
ИЗ МИШИЈЕ РУПЕ**

Афоризми

Алма

Београд, 2018

Афоризам је ока мудровања
у граму паковања.

Афоризам је мала књижевна мозгалица,
а велика духовна посланица.

Графити су велики бескућници.
Ниједан нема кров над главом.

Дављеник се и за сламку хвата.
Све лађе су му потонуле.

Једино сељак пљује у дланове.
Сви остали користе их за аплаудирање.

Где самопорицање коло води,
родољупци играју како родомрски свирају.

Ко стално трчи пред руду,
сам себе упреже у јарам.

Ко има одрешене руке,
мора бар мало да омасти брке.

Данас мачка у цаку,
сутра рогови у врећи.

Ко је спреман да стисне петљу,
ни Гордијев чвор га не може зауставити.

Сваки почетак је тежак.
Да није, где би му био крај?

Сламарица се пуни
на различите начине.
Чак и преко кревета.

Колико пара, толико музике!
И последња рупа на свирали
то добро зна.

Ледници се убрзано отопљавају.
Климатске промене су их великодушно
пустиле низ воду.

Ко мудро користи гласачке прсте,
не мора да пљује у своје дланове.

Јуче бог и батина,
данас просјак и просјачки штап.
Преко ноћи усрао мотку!

Бог све види,
али не може да верује
својим очима.

Коло среће се окреће.
Данас одлепрша,
а сутра долеће.

Није све у новцу.
И паре су важне.

На усијану главу ни муве не слећу.
Плаше се да не сагоре!

Прави историчар се никада не предаје.
И највеће поразе претвара у победе.

Ко нема у фрижидеру,
има у контејнеру.

Будућност је лепа док се чека.
Не види јој се ниједан недостатак.

Људски је грешити,
али не увек на штету других.

И камен у бубрегу сања
да једнога дана постане бубрег у лоју.

Живот кратко траје,
а лакомислени га олако
пуштају низ воду.

Што се једном роди,
више се не рађа.

Кад шут постане богат,
понаша се као да је одувек био рогат.

Не волим масне вицеве.
Подсећају ме на холестерол.

Никоме није лако.
Једне мучи тврда столица,
друге климава фотеља,
треће оптуженичка клупа.

Пријаве, молбе и захтеве
више не подносим.
Хоћу и ја да аплицирам.

Искусан мушкарац зна шта ради.
Кад није сигуран, оружје не вади.

Стојим на бранику домовине,
а знам да ми Вашингтон и Брисел
то никада неће опростити.

Пао сам с коња на магарца.
Сада изигравам жртвеног јарца.

Не зна се шта носи дан, а шта ноћ.
Једнога дана можда и нас огреје сунце.

Научио сам лекцију из историје.
Ратови се воде због географије!

Што мање падежа,
то више грабежа.

Живим к'о бубрег у лоју.
Тискам се у туђем стану, а једем
генетски модификовану храну.

Телевизија све зна.
Ни радио Милева јој није равна.

Нужда закон мења.
Мала по редовној процедури,
а велика по скраћеном поступку.

Ментално стање нације је забрињавајуће.
Ни психијатри га не могу разумети.

У полицији и мутав пропева!
Треба свакоме пружити шансу.

Преко ноћи су се обогатили.
Остало су поштено зарадили.

Сврби ме нос.
Смеши му се информативни разговор!

Пустио сам мозак на отаву.
Целог живота ми утерује памет у главу!

Преузео сам судбину у своје руке.
Већа погибија јој не треба!

Некада сам био узоран грађанин,
али сам временом постао малограђанин.

Имам дугачак језик и кратко памћење.
Рођен сам за дипломату.

Имам тврду столицу и климаву фотељу.
Једино ми недостаје оптуженичка клупа.

Никоме не окрећите леђа!
Никада се не зна ко блене у вашу задњицу.

Трећа смена полако одумире.
Да није лопова, заборавили бисмо
и да је постојала.

Дан безбедности је једини дан полицајаца.
Сви остали дани су дани криминалаца.

Голе гузе свиткају, папараци сликају,
насловне стране блистају, читаоци листају.
И жута штампа сита и шарене лаже на броју!

Пуно тога сам заборавио.
Не памтим ни кад сам се родио.

Каријериста је добар као хлеб.
На фотељу да га намажеш!

Нема хлеба без мотике,
ни меда и млека без политике!

Око за око, зуб за зуб,
мило за драго, танте за кукурику,
па куд пукло да пукло!

И улице су постале сумњиве.
Стално мењају своје називе.

Многи нас вуку за нос.
Као да не постоји ништа друго
за шта би могли да нас ухвате?

Силиконска дама је последња реч технике.
Ни рођена мајка је не може познати.

Треће доба не треба
да брине за своју будућност.
На оном свету има места за све.

Послушно јагње две мајке сиса,
а непослушно завршава у лонцу.

Динар је скроз уфитиљлио.
Живљи се и из гроба ваде.

Успех се не прашта.
Ни највећим душманима га
не бих пожелео.

Више нисам свој човек.
После женидбе, доживео сам
власничку трансформацију.

Саобраћајне гужве све веће,
а лежећи полицајци ни репом да мрдну.
Пландују на сред улице.

Више не пролазим к'о бос по трњу.
Постао сам папучар.

Деда Мраз и Божић Бата су браћа.
Као да им је Снешко Белић ћаћа.

Једни продају маглу,
други пишају уз ветар,
трећи штиркају промају.
Морају и џабалебароши
од нечег да живе!

Ако политика лаже,
статистика не лаже.

Политичари се добро сналазе.
Ко нема лик и дело, има фотељу
и фирмирано одело.

Озбиљан политичар живи у облацима.
С такве позиције се лакше продаје магла.

Некада сам био фан и сањао туђ сан,
а сада сам члан и имам свој клан.

Комби-партијама се лоше пише.
Кола су им кренула низбрдо!

Толико левака,
а тако мало левичара.

И ми коња за трку имамо,
али га не можемо ухватити
ни за реп, ни за главу.
Нити смрди, нити мирише!

Прелетач не хаје за временске прилике.
И у најтежим условима, успешно
завршава свој лет.

Скупштинска заседања су занимљива.
Више их прате докони грађани
него народни посланици.

Што залудан посланик петља у парламенту,
то обичан грађанин ради у тоалету.

Скупштина Србије се тржишно понаша.
Народни посланици су стално на распродаји.

Власт је веома транспарентна.
И кад продаје маглу, организује
конференције за штампу.

Власт је за сваку похвалу.
Може да ради шта хоће,
али неће.

Намазани су свим бојама.
Боре се против сиве економије,
а толеришу рад на црно.

Бог на небу, власт на земљи,
а народ ни на небу, ни на земљи.

Цео мандат нас преводе жедне преко воде.
Ни Дунав их неће опрати!

Време ће их брзо одувати.
Много пишају уз ветар.

Колико су нас они намагарчили,
толико су нас ови насамарили.

Годинама се носимо!
Ми њих на грбачи,
они нас на души.

Између власти и опозиције постоји
трајна и нераскидива веза – преварени народ.

Док је живео од својих десет прстију
био је го к'о пиштољ, а откад живи
од гласачких пун је к'о брод.

Добро су нас насамарили.
Мисле да ће вечито бити на коњу.

Власт поштује слободу медија.
Контролише само оне који друкчије мисле.

Демократска власт се одговорно понаша.
Глас разума ослушкује, а глас народа
прислушкује.

На папиру влада,
на делу естрада!

Хтели би и јаре и паре.
Да тамане јагњетину
и да су им све овце на броју.

Ови су нас одушевили на почетку,
а они разочарали на крају.

Власт ведри и облачи,
опозиција продаје маглу,
а народ вековима чека
да га огреје сунце.

Уперили су прст у народ.
Очекују да им вечито држи палчеве.

Капље и њима и нама.
Њима у цеп, нама за врат!

Климава власт је склона паду.
Треба јој само измаћи фотелју.

Не подржавам владу из сенке.
Не излази из хладовине.

Власт у облацима, народ у опанцима,
опозиција у ожиљцима!
Доказ да смо на добром путу.

Изборни резултати се знају, али не саопштавају.
Чека се сагласност Вашингтона и Брисела.

Бирачко право је загарантовано,
под условом да се не користи
против власти.

Треба се борити за неопредељене.
Опредељени су ионако на погрешној страни.

Грађани се о свему изјашњавају,
а ни за шта не питају.
Немају подршку народа.

Многи се воде као нестали.
Ко им је крив кад нису за.

Мртав човек је грађанин другог реда.
Признаје му се само пасивно бирачко право.

Сваки гласач је драгоцен.
Жив или мртав!

Мртав човек је најпоузданији гласач.
Кад год треба излази на изборе
и увек гласа за.

Резултати гласања
се утврђују у свим градовима.
У Паланци незванични,
у Бриселу прелиминарни,
у Вашингтону коначни.

Колико предизборног патриотизма,
толико постизборног поданизма.

Демократија је веома развијена.
Ни милиони демонстраната
не могу је угрозити.

Шалтер по шалтер – бирократија,
бомба по бомба – демократија.

Демократија цвета,
а народ не сме ни да је помирише.
Чувају је јаке полицијске снаге!

Грађани уживају сва демократска права.
Могу да иду и голи и боси.

Демократа у изобиљу,
а демократије ни за лек.

Демократија се не предаје тако лако.
Нема демонстрација, а да не окрвави руке.

Извоз демократије је уносан посао.
Милиони људи је плаћају главом.

Уста пуна демократије,
а фотеља бирократије.

Једнополарни свет је прошлост,
двополарни садашњост,
а вишеполарни будућност.

Правила новог светског поретка су јасна:
одлучивање мањинско, управљање даљинско,
страдање већинско.

Ко негира геноцид добија
заслужену казну за неопростив хир,
а ко га врши – Нобелову награду за мир.

Пустињска олуја и даље убира свој данак,
а Савет безбедности набио главу у песак.

Одбрана своје земље је удружени
злочиначки подухват разуларених екстремиста,
а рушење туђих села и градова хуманитарна
интервенција милосрдних натоиста.

Климатске промене све веће,
а усијане главе и даље ведре и облаче.

Резултати Пустиињске олује,
Милосрдног анђела, Арапског пролећа
и плишаних револуција су историјски,
а њихови домети географски.

Талас избеглица се наставља.
Једни их дочекују с раширеним рукама,
други с бодљикавим жицама.

Ситуација је под контролом.
Све је у ђавољим рукама!

Руси нам никада нису били пријатељи.
Толики ратови прођоше, а ниједном нас
нису бомбардовали.

Међу земљама које су увеле санкције
Русији је и Кнежевина Лихтенштајн.
Видела жаба где се коњи кују,
па и она дигла ногу!

Америка је највећи миротворац на свету.
И здрав разум претвара у мету!

Американци су у свему одмерени.
Милијарде људи завили у црно,
а употребили само две атомске бомбе.

Америка је обећана земља.
Споља гладац, унутра јадац!

Американци су се давно вратили с Месеца,
а и даље се понашају као да су пали с Марса.

Оперисани од мозга,
а целом свету соли памет.
Као да су сишли с ума!

НАТО може мирно да спава.
Монтенегро ће му решити све проблеме.

Тешко правди на нејакој страни
и слободи коју НАТО брани!

НАТО је мирољубива организација.
Бомбардује само 365 дана у години!

НАТО се одговорно понаша.
Постоје залихе осиромашеног уранијума
које још увек није употребио.

НАТО се с разлогом залаже за
доследну примену међународног права.
Атомске бомбе и осиромашени уранијум
користи само у случају крајње нужде.

Натоисти су к'о мелем на рану.
На осиромашени уранијум да их намажеш!

Да је Али Баба жив,
био би узданица НАТО пакта.
Четрдесет разбојника нису за бацање!

НАТО је највећи произвођач тероризма.
Где год нађе згодно место, ту терор посади.

У борби против тероризма
учествују и они који га производе.
С времена на време, пуцају у свој производ!

У Европи има места за све.
Чак и за оне који ће је у црно завити.

Баук тероризма кружи Европом.
Нишанске справе су му у сталној приправности.

Каталонија може лако да стекне независност.
Довољно је само да се пресели у Србију.

Просечан балкански политичар
зна најмање три језика – матерњи,
енглески и говор мржње.

Балканске земље имају сјајну перспективу.
Дужничко ропство нема алтернативу.

На Балкану може свако да буде пророк.
Довољно је да је песимиста.

Јужни Словени имају различит укус.
Срби воле јагњетину, Хрвати прасетину,
Словенци јаретину, Македонци ћуретину,
Бошњаци пилетину, Црногорци хладовину.

Некада смо живели као браћа,
а сада не можемо ни као комшије.

Сарадња између Србије
и Црне Горе све је боља.
Србија је пуна фотеља,
а Црна Гора плажа.

Црна Гора је Српска Спарта,
а Монтенегро члан НАТО пакта.

Једна земља, а два система.
Црногорски и монтенегрински.

Хрватима је коначно пао камен са срца.
Купили су све српске каменоломе.

У Босни не помажу браве и катанци.
Све се ради по кључу.

Црногораца и Руса двеста милиона,
а Монтенегрина и натоиста
двеста ешалона.

Србија седи на две столице.
На једној са срцем и душом,
на другој с ножем под гушом.

Србија хита ка Европи.
Остали континенти
за сада нису актуелни.

Најбуднији део Србије је Београд,
а најнадобуднији круг двојке.

Можемо да хранимо
пола Европе, али нећемо.
То ничим није заслужила!

Страни профитери долазе,
а наши пролетери одлазе.

Куцнуо је последњи час,
а ми и даље чекамо својих пет минута.

Криви смо што смо живи.
Такав злочин не застарева.

Млади су наша највећа извозна шанса.
Толико тражени, да се и сами извозе.

Све више се узима, а све мање даје;
све више тугује, а све мање радује;
све више ради, а све мање одмара;
све више умире, а све мање рађа.
Доказ да смо на европском путу.

Ценим расрбљене Србе.
Раде против свог народа, а не одричу се
своје националне припадности.

Дошли су нам црни дани!
Све нас је мање на нашој страни!?

Титовка и шубара више нису у рату.
Са задовољством им скидам капу.

Имамо све што нам треба.
Мало добрих државника,
много лоших службеника
и армију страних плаћеника.

У Србији нико није умро од глади.
Скупштински ресторани, народне кухиње
и контејнери раде пуном паром.

Одлив мозгова се наставља,
а прилив избеглица не зауставља.

Трговина националним интересима
је веома исплатива.
Не постоји интерес који се не може продати.

Млади с разлогом одлазе из села.
Беже од гњилих крушака!

И подземље одлази из земље.
Тражи боље услове рада.

Они без длаке на језику,
ми без путера на глави.
Ударио тук на лук!

Окривили су нас за шта нису никог,
а казнили за шта су могли сваког.

Родољуби постоје, али их нигде нема.
Сва врата су им затворена.

Страни плаћеници не брину
за пласман својих производа.
Све раде по наруџбини.

Блатимо се преко сваке мере.
Ни Дунав нас неће опрати!

Утерали су нам страх у кости.
С неба, па у ребра!

Огрејаће и нас сунце.
Макар и на Куково лето.

Минут је до дванаест,
а време и даље ради против нас.

Значај Србије све је већи.
Не огледа се само у простој величини
него и у њеној специфичној тежини.

Њихово право је
да нам стављају омчу око врата,
а наша обавеза да је сами затежемо.

Знамо шта нам мисле.
Исто што и ми њима!

Гледају нас преко нишана!
Да могу, и у топ би нас ставили!

Пред камерама нам држе палчеве,
а иза кулиса показују песницу.

Не заобилази нас ниједно невреме.
Као да нас је прегазило време.

Прво се штите партијски,
па онда национални интереси.
Држава ионако одумире.

Годинама играмо по европском такту,
а и даље смо јој последња рупа на свирали.

Очекују нас болне одлуке,
али то није разлог за претерану бригу.
И од безболних нас боли глава.

Боримо се с највећим силама,
а миримо и с најтежим судбинама.

За нама су године какве се не памте.
Треба их што пре заборавити.

Чаробни штапић сањамо,
а на просјачки се ослањамо.

И други су с ђаволом тикве садили,
а једино смо ми обрали бостан.

Најзад знамо шта хоћемо.
Све што нам се каже!

Намазани смо свим бојама.
Исток нас је завио у црвено,
живот у шарено, а Запад у црно.

Не могу они толико да нас понижавају,
колико ми можемо да издржимо.

Хвала им на свему.
Утерали су нам демократију у кости!

Власт има обавезу
да преузима вруће кромпире,
али не и право да их уваљује народу.

Судбина нам и даље виси о концу.
И сами је прогањамо кроз иглене уши.

Време ради за нас,
а невреме и за нас и за њих.

Доста је било стезања каиша.
Време је да стиснемо петљу!

Југ централне Србије је постао бувља
пијаца на којој се све може купити.
Од игле до националних интереса.

Целовита Србија је постала легитимна мета.
И заклети чувари њених граница
све више пуцају у њу.

Држимо се златне средине.
За класу иза првих, за длаку
испред последњих.

Боље сутра је питање дана,
а по свему судећи и године.

Туђе нећемо, своје не дамо,
ако Вашингтон и Брисел друкчије не одлуче.

Дошли су нам црни дани.
Бела куга, сива економија и плава коверта
нису шарене лаже него црвени аларми.

Снег нас стално изненађује.
Пада и у сред зиме.

Коначно знамо на чему смо.
Ни на небу, ни на земљи.

Годинама тапкамо у месту,
а телевизија тврди да нам је пролазно
време близу светског рекорда.

Ни лук јели, ни лук мирисали,
а све нам је искијало на нос!

Јуче у ћорсокаку,
данас у лавиринту, сутра у вртлогу.
Ако тако наставимо, ни Бермудски троугао
неће нас зауставити.

Србија је права еколошка држава.
И најчистије реке је пустила низ воду.

Београд полако силази на реке.
Да и њих преведе жедне преко воде.

Шта ће нам Косово?
У интересу Вашингтона и Брисела је
да га се што пре одрекнемо.

Идеја о размени територија између
Београда и Приштине је сјајна.
Београд би мењао своје за своје,
а Приштина туђе за туђе.

Косово је толико зависно,
да никада неће постати независно.

Нестали косовски Срби
су завршили у канцама терориста,
а њихови органи у телима натоиста.

Косово је срце Србије.
Богомдано за трговину
људским органима.

У Приштини је подигнут
огроман споменик Билу Клинтону.
Жртве осиромашеног уранијума
су му се за живота одужиле.

Полтрон је увек у заклону.
Понаша се како ветар дува.

Толико су дигли њушку,
да ће им и прауници ићи погнуте главе.

Могао бих лепо да живим,
али у овом тренутку то није морално.

Шеф још није проговорио,
а полтрон већ аплаудира.
Оданост не зна за границе.

Издајник ради по учинку,
а плаћеник по сату.
Оба ударнички!

Климава фотеља има много пријатеља.
Сви јој помало измичу столицу.

Глава у торби,
мозак на отави, образ по долини.
Једино мандат под заштитом државе.

Дужни су и Богу и људима,
а носимо их у својим грудима.

Богаташе мучи несаница.
Брине их пуна сламарица.

Доушник зна коме шеф подноси рачуне,
али шеф не зна коме све доушник
шапуће на увце.

Пуцањ у празно се често јуначи!
Прети празном пушком,
а го к'о пиштољ.

Пиромани пале, буковаци жаре,
ватрогасци гасе, а мутибарџи
и пале и жаре и гасе.

Где говор мржње ведри и облачи,
глас разума се третира као гром
из ведре неба.

Бусамо се у груди,
крешемо једни другима брк у брк,
боримо се прса у прса, док се не уморимо.
А онда, Јово наново!

Знам те пуковниче кад си покојник био!
Из мишије рупе ниси излазио!

Усијана глава брзо сагори.
Луда памет јој стално долива уље на ватру!

Семе раздора је веома квалитетно.
Клија и тамо где трава не расте.

Страни плаћеник све зна.
Једино не зна ко га плаћа.

Од гована пите нема.
Једу и оно што се не једе.

Колико самовоље по ћефу чиновника,
толико невоље по глави становника.

Прљав веш се гура под тепих.
Док не дође вода до пода!

Свако је невин,
док се не докаже
да је за опозицију.

Тресла се гора, родио се миш,
а сви знају откуда ветар дува.

Рупе у закону су увек добродошле.
Мора и бирократија од нечег да живи.

Право слабијег постоји на папиру,
а закон јачег на делу.

Није страшно што су закони лоши
него што су подзаконски акти гори.

Борили смо се за владавину права,
а изборили за право владавине.

Право на живот је загарантовано.
Ако треба, и по цену живота!

Ни по бабу, ни по стричевима,
већ по мајци и по ујацима.

Процеси измонтирани,
докази исфабриковани,
исходи изрежирани.
Све по закону!

И кад правду деле шути,
пресуду доносе рогати.

Где правда не силази с оптуженичке клупе,
истина не излази из мишије рупе.

Где неправда пали и жари,
правди се суди за пироманију.

Не одговара се само за учињене
него и за неучињене злочине.
За учињене, по божијој правди,
а за неучињене – на правди бога.

Међународно право је постало мачији кашаљ.
И Савет безбедности га је окачио мачку о реп.

Живимо у шуми прописа.
Више их је но на гори листа.

Где глобализам правду дели,
патриотизам се не весели.

Душанов законик је добар, али превазиђен.
Није хармонизован с правом Европске уније.

Боље мршаво поравнање у руци,
него дебела парница на грани.

Закон је једнак за све,
ако подзаконским актима
није друкчије прописано.

Судство не треба да брине
за своју самосталност.
У сигурним је рукама!

Хашки суд је добро радио свој посао.
Главом и брадом је величао правду,
а шаком и капом делио неправду.

Реконструкција догађаја је била уверљива.
Жртву силовања глумила је проститутка.

Убица је доказао да је невин.
Жртва је умрла од превеликог крварења,
а не од рањавања.

Судији је стало до формалне,
а адвокату до новчане истине.
Остало су неважне ствари.

Једни ни криви ни дужни труну у затвору,
а други на правди бога седе на слободи.
Правна држава мора да функционише!

Жалба је основана, али неприхватљива.
Рок употребе јој је давно прошао.

Претпоставка невиности важи за све,
ако медији друкчије не одлуче.

Окривљена је доказала да је невина.
У лекарском уверењу пише да је девица.

Мито се не размеће,
али врти где бургија неће.

Корупција ће тешко да отегне папке.
Има дугачке пипке.

Пуна сламарица може мирно да спава.
Сви снови су јој се остварили.

Корупција је велики изазов.
Власт се њоме све више бави.

Данас рупа у закону,
сутра корупција у заклону.

Потражња плавих коверата све је већа.
Мито и корупција их немилосрдно троше.

За мито и корупцију нема зиме.
Вековима их греје сунце.

Цариник је строг,
али повремено мора да зажмури.
На лепе очи се ништа не добија.

Између мита и лежећег полицајца
нема велике разлике.
И један и други даноноћно раде.

На сваком кораку подземље.
Такво нам је поднебље.

Некада су само рудари
износили злато из земље.
Сада то ради и подземље.

Јаки су као земља.
Имају подршку подземља.

Шумокрадице и ловокрадице
су пале на ниске гране.
Као да су једне горе лист.

Једна палица по глави становника,
а сто намета по џепу порезника.
И буџет сит и палице на броју!

И најчистији образ,
бар једном у животу омасти брке.

И џепарош живи од својих десет прстију.
Лева рука и десни џеп му стално држе палчеве.

И после афера афере,
а новац се и даље пере.

Трговци људским органима
дишу пуним плућима.
Живе к'о бубрег у лоју.

Корупција не треба
да брине за своју будућност.
Мито ће увек стајати уз њу.

Мито и корупција се
с разлогом бусају у груди.
Имају јака леђа!

Нису сви напустили земљу.
Неко мора и да је арчи.

Озбиљан атентатор пази шта ради.
Не брину га само телохранитељи
него и телохранитељи.

Хоћу и ја да будем анђео, али не могу.
Не да ми ђаво!

Ситуација је напета!
И последња стрела је запета!

На једној страни заштићени пси,
на другој незаштићени грађани.
Ко преживи, лајаће!

Прихватилишта за псе на сваком кораку,
а домова за бескућнике ни за лек.

Глава је најсигурније платежно средство.
Не подлеже ни инфлацији, ни девалвацији.

Никоме не чини зло!
За своје добро.

И коров цвета,
али га нико не мирише.

Дани комедије трају данима,
а дани трагедије вековима.

Хвале се да унапређују пољопривреду,
а по цео дан млате празну сламу.

Плаћање дуга се врши новцем
или пребијањем потраживања,
а утеривање – главом или
пребијањем дужника.

Некада први међу једнакима,
сада последњи међу неједнакима.

Метеоролози обећавају боље
време, политичари боље дане,
а нама никако да сване.

Дању полицајац, ноћу криминалац.
Ко хоће да ради, увек има посла.

Покондирена тиква све ради у лету.
Живи у облацима.

Где мржња пали и жари,
љубав се посипа пепелом.

Љубав је слепа.
Више верује туђим лажима
него својим очима.

Љубав се рађа с пољупцима,
а умире с ожиљцима.

Лепота је пролазна,
а допушта да и највеће наказе
уживају у њој.

О покојнику све најбоље.
Никада се не зна колико пута ће још
морати да гласа.

Операција је успела.
Пацијент је умро, али се није
одрекао права гласа.

Живот је највећа школа.
Вековима пише романе.

Не зна се шта носи дан, а шта ноћ.
Једни омркну, а не освану,
други освану, а не омркну.

Данас пуковник, сутра покојник,
а до јуче пуцао на место генерала.

Абортус је највећи злочинац
у историји човечанства.
Однео је више живота
него сви ратови заједно.

Борба против беле куге се наставља.
Старима ће се забранити прерана смрт,
а абортусима прековремени рад.

Живот је најбоља школа.
Не занима га Болоњска декларација.

Живот је варљив.
Годинама презире смрт,
а на крају јој се оберучке преда.

Живот пише романе,
а суживот драме.

Што смо ближи крају,
то смо сличнији почетку.

Рађање траје сат-два,
а умирање читавог живота.

Свако је смртан,
док се не докаже да је бесмртан.

И алав човек зна да ће једнога дана умрети,
а понаша се као да ће вечито живети.

Целог живота се гурамо, спотичемо
и претичемо, а једнога дана
сви ћемо доћи на ред.

Живот настаје провлачењем кроз иглене уши,
опстаје пролажењем кроз сито и решето,
а престаје остајањем на цедилу.

Мали разлог за срећу је велики, ако је туђ,
а велики – мали, ако је наш.

Срећа улази на врата,
а несрећа и на врата и на прозоре.

Несрећа никада не долази сама.
Без пратиља ни у клозет не иде.

Колико годи срећа у несрећи,
толико боли несрећа у срећи.

Туђој срећи се радују пријатељи,
а својој и пријатељи и непријатељи.

Истина и лаж су сведочанства о стварности.
Истина оригинално, лаж фалсификовано!

Пут до истине је дуг и трновит,
а до лажи кратак и бајковит.

Велика истина је гола као од мајке рођена,
а велика лаж толико нашминкана,
да је ни рођена мајка не може познати.

Колико боли лаж изречена у правом тренутку,
толико и истина саопштена у погрешно време.

Истина се налази на једном месту,
а лаж среће на сваком кораку.

Претходни ратови су завршени,
а припреме за следеће увелико трају.

После битке сви су генерали.
И покојници постају пуковници.

За рат нам нису потребни непријатељи.
Ако треба, замениће их пријатељи!

Послератна стварност увек је иста.
Прекаљени борци видају ране,
а амнестирани дезертери кроје им судбину.

Отопљавање односа с непријатељима
подразумева замрзавање односа
с пријатељима.

Рат стално куца на врата!
Рачуна на нашу лојалност.

Господари рата живе у рају,
а њихове жртве умиру у паклу.

Између терориста и натоиста постоји
трајна и нераскидива веза – невине жртве.

Нишанске справе се стално подешавају.
Прошла су времена када су претиле
празном пушком.

Неком рат, неком брат,
неком спрат!

Пета колона је
богомдана за страна улагања.
Ради пуном паром.

Масовне гробнице на све стране,
а надлежни ни репом да мрдну.
Пролазе поред њих као поред
турског гробља.

Престао сам да гледам телевизор.
Не дозвољавам свакој будали
да ми соли памет!

Више нисам оптимиста.
Не могу целог живота да лажем самог себе.

Деца се рађају с факултетом,
а мамини и татини синови
и са имунитетом.

Кажи тупоглавцу да је туп,
па ћеш видети колико ће се наоштрити!

Историја је мајка мудрости,
политика отац лудости, а географија
дете њихових глупости.

И највећа мудрост испадне глупост,
ако се огласи у погрешно време.

Мудрост је прећутати глупост,
а глупост реаговати на мудрост.

Мудар човек је добар саговорник.
И на глупа питања даје паметне одговоре.

Паметној глави два ока доста,
а лудој и сто два мало.

Богаташ има много пријатеља,
а просјак само једног – просјачки штап.

Богатство без здравља
је мртво слово на папиру,
а здравље без богатства
живо сведочанство на делу.

Богатство се стиче великим радом.
Један посто својим, деведесет девет туђим.

Глад очи нема.
Пеца се на сваку удицу!

Богатство је слепо.
Ни највеће сиромаштво
не може му отворити очи.

Богат човек има много пријатеља.
Једни га воле што је богат,
други што је пун као брод,
трећи што је имућан.

Богатство се стиче на различите начине.
Мало годинама, а велико преко ноћи.

Народ има пуне руке посла.
По цео дан пресипа из шупљег у празно.

На новац нико није гадљив!
Ни власт, ни народ, ни опозиција.

Потрошачка корпа је све тања.
Дебље се и из контејнера ваде.

Богатство и сиромаштво
мучи иста болест.
Немиран сан!

Способан човек се богати поштеним радом.
Покушао сам тако и ја, али су ме већ
првог дана ухватили на делу.

Гладан стомак је сит свега.
Жив се поједе!

Пара врти где бургија неће.
И гвоздена врата отвара.

Бескућнику и није тако лоше.
Капље му са свих страна.

Богатство је алаво.
Што је веће, то је похлепније.

Кад просјак постане бог,
просјачки штап одмах претвара
у чаробни штапић.

Богатство је проклето.
Целог живота бежи од инфаркта,
а по цео дан јури за новцем.

Некада сам мислио да је све у новцу.
Сада видим да сам био у праву.

Стандард грађана полако расте.
Куповина просјачких штапова све је већа.

Новац је добар слуга, а зао господар.
Расипнику слуга, цицији господар.

Новац улази на мала,
а излази на велика врата.

Новцем се све може платити, али не и купити.
Удобан кревет, али не и миран сан; прекрасна
вила, али не и породична идила; добар лек, али
не и добро здравље; скупа огрлица, али не и
лепота; људска неправда, али не и божија
правда; рајски живот, али не и срећа.

Живот ми је добро запржио чорбу.
Стално ми уваљује вруће кромпире.

Ко ради склекове,
не купује лекове!

Заговорници генетски модификоване
хране имају добар апетит.
Једу и што се не једе.

Духовна храна је савршена.
Јача дух и тело, а не улази на уста.

Колико годи потенција у младости,
толико боли импотенција у старости.

Млади су наше највеће богатство.
Богомдано за извоз.

Сви сањамо дуг и срећан живот,
а чинимо све да га што пре сахранимо.

Једном ногом у гробу,
другом на гласачком месту.
Кад могу мртви, могу и полуживи!

Младост живи како може
јер не може како хоће,
а старост како мора
јер не може како треба.

Да младост нема то што има,
а да старост има то што нема,
све би било друкчије.

Ко прокоцка младост,
проћердао је и старост.

Наша омладина има пуне руке посла.
Свом снагом пакује кофере.

У двадесетој години и ђаво је леп,
а у деведесетој и анђео ружан.

Толика тензија због смањења пензија.
Срамота, шта би тек било да су укинуте?

Младост има вишак амбиција и мањак времена,
а старост мањак амбиција и вишак времена.

Детињство је прва, младост друга,
зрелост трећа, а старост четврта фаза живота.
Рођење и смрт су само улазна и излазна врата.

У деветој години знамо оно што смо научили,
а у деведесетој оно што нисмо заборавили.

И међу пензионерима постоје разлике.
Једни примају пензију, други црквицу.

Не зна се шта носи дан, а шта ноћ.
Непријатељ никада не спава.

Непријатељ је као запета пушка.
Док кажеш бритва, забада нож у леђа!

Пријатеља је лако препознати.
Не штеди кад даје, а не оклева кад узима.

Колико боле отровне стреле непријатеља,
толико годе утешне речи пријатеља.

Непријатељство хране душмани,
храбре погани, а прате нишани.

Пријатељство се стиче годинама,
а непријатељство преко ноћи.

Колико нам значе пријатељи,
толико и непријатељи.
Пријатељи, да би нас гурали напред,
а непријатељи, да би нас враћали
тамо где нам је место.

Пријатељска рана је дубока.
Не зацељује до краја живота.

Поштујте своје непријатеље!
Да их нема, можда бисте већ били у затвору.

Непријатељима треба праштати.
Више их боли испружена рука
него подметнута нога.

Ако је непријатељ у невољи,
помогни му!
Учинићеш добро дело,
које ће га стално излуђивати.

Без непријатеља смо нико и ништа!
Можемо да радимо шта хоћемо,
а да то нико не примети.

Непријатељи могу мирно да спавају.
Кад оду на онај свет, све ће им бити опроштено.

Не чини непријатељу оно
што не можеш да истрпиш!
Коло среће се окреће!

Не причајте свима ко су вам непријатељи!
Једнога дана, можда вам постану пријатељи.

Прави пријатељ је обичан слепац.
Зна све глупости о нама, а и даље је уз нас.

Жене су и у кафани
равноправне с мушкарцима.
Пију, пуше и лумпују до зоре!

Ако је жена зло без кога се не може,
мушкарац је добро без кога се може.

Мушкарац без жене је коњ без седла,
а мушкарац са женом магарац са самаром.

Какви мушкарци такве и жене.
Они се швалеришу, а оне терају кера.

Муж од жене тражи оно што му треба,
а жена од мужа и оно што јој не треба.

Мушкарац и жена се венчавају
кад поверују да су оно што нису,
а разводе кад схвате да су оно што јесу.

Лакше је преварити
сто мушкараца него једну жену.
И кад мислите да сте је преварили,
доказаће вам да нисте!

Иза сваког успешног мушкарца стоји
успешна жена, а иза сваке успешне жене
успешан љубавник.

Жени је више стало до лепоте него до памети.
Мушкарци се пецају на гладац, а не на јадац.

Права дама је лепа и слепа.
Лепа, да би је јурили мушкарци,
а слепа, да од њих не би бежала.

Жена је у предности у односу на мушкарца.
Када се уда, чека је топли дом о трошку мужа,
а када се разведе – сигурна кућа
о трошку државе.

Жена је попустљива, али на свој начин.
И кад све опрости, ништа не заборави.

Права дама не вара мужа што јој се вара
него што јој је супарница курва и простакуша.
Преко тога се не прелази!

Жена која жели да ступи у брак
треба да затвори очи, а која жели
да га сачува да зачепи уста.

И највећа дама се удаје за мушкарца.
Да има за кога другог, то никада не би урадила.

Жена више значи мужу него муж жени.
Она је њему венчана супруга, животна
сапутница и лепша половина,
а он њој само брачни друг.

Какав отац, такав син.
Пљунути комшија!

Оженио сам лепшу трећину,
а сада слушам дебљу половину.

На породичном стаблу има места за све.
Чак и за кућне љубимце.

Толике године брака,
а само један медени месец.

Младенци све старији,
а бракови све краткотрајнији.
Млади се споро заводе, а брзо разводе.

Они из кафане у кафану,
оне из кафића у кафић,
а бела куга хара ли, хара.

Ташта ме не испушта из уста.
Стално ме вуче за језик.

Нико се није научен родио.
С факултетом се само деца рађају.

Деца су непредвидива.
Не знају слине да обришу,
а знају да надују нос.

Брак је заједница живота мушкарца и жене,
ако законом није друкчије прописано.

Савремени услови
за склапање брака су јасни:
добра килажа, 45 година живота,
одвојеност од родитеља и хипертензија.

Брак је заједница равноправних партнера.
Мужева права и женине обавезе десеткује,
а женина права и мужеве обавезе
удесетостручује.

Жена је зло без кога се не може.
Такву мајка више не рађа.

Учите децу да буду боља од вас!
Ако у томе не успете, тешко њима.

Мамини и татини синови
нису анђели, али треба их разумети.
И то су нечија деца.

Не љутите се на децу, ако су неваљала!
Каква год да су, боља су од вас!

Ако приметите да деца не личе на вас,
немојте очајавати! И комшија је човек.

Бела куга убира свој данак.
Децу не рађа ципела него опанак.

Од деце се може много научити.
Нема већих експерата за кидање живаца.

Жена без сна је мајка,
жена без стида – ташта,
жена без душе – маћеха,
жена без стила – свекрва.

Муж, жена и љубавник – фобија;
муж, жена и ташта – робија.

Једнојајчани близанци
личе један на другог к'о јаје јајету.
Као да их је једна мајка родила.

Децу је тешко извести на пут.
На сваком кораку мами их странпутица.

Дечији вртић никада не одрасте.
Целог живота користи цуцле и ноше.

Ни укућани више нису што су некад били.
Кућни љубимци су их у свему надмашили.

Запослени живе од првог до првог,
а незапослени од данас до сутра.

Запослени више нису људи.
Постали су људски ресурси.

Искусан саобраћајац ради пуном паром.
По цео дан 'вата кривине.

Незапослени не треба
да брину што су без посла.
Право на рад је свима загарантовано!

Штрајк глађу је успео.
Штрајкачки захтеви су усвојени,
а штрајкачи сахрањени.

Штрајк жеђу је и даље актуелан,
али више не пије воду.

Многи с разлогом раде за лепе очи.
Морају од нечег да живе.

Некада је за запослење
било довољно једно јагње,
а сада је мало и читаво стадо.

Радим као коњ,
запињем као во, а живим као пас!
Ни магарац ми није раван!

Штрајк глађу има сјајну перспективу.
Стезање каиша нема алтернативу.

Гладан стомак је сит свега.
Чак и штрајка глађу.

Запослени има право
на употребу тоалета у току рада.
У случају мале нужде једном недељно,
а у случају велике – једном месечно.

Запослени подржавају
политику стезања каиша.
Мало, мало, па штрајкују глађу.

Запослени у приватном сектору
ради за једног, а има посла за тројицу,
а запослени у јавном ради за тројицу,
а нема посла ни за једног.

Запослени има право на топли оброк.
Послодавац му свакодневно уваљује
вруће кромпире.

Послодавци су све толерантнији.
Допуштају неограничену употребу
пелена у току рада.

Између зараде и плате нема велике разлике.
Ни од једне, ни од друге се не живи.

Имам одличан си-ви.
Могу да радим као пи-ар у служби ејч-ар
или као ди-џеј у клубу Фер-плеј.

Запослени мора добро да гризе.
Послодавац му стално показује зубе!

Запослени све више остају без посла.
Људски ресурси заузеше сва радна места.

На папиру расан коњ,
на делу обичан магарац.

Црна овца је јебала јежа.
Нико је не шиша!

Твор је типичан пример
расне дискриминације.
Нико га не мирише!

Не гоји се прасе пред Божић!
Преко ноћи се не постаје велика свиња.

Расан бик је обично јуне.
Може волу реп да ишчупа,
а по цео дан буљи у туђе краве.
К'о теле у шарена врата.

Сан сваког мајмуна је
да га једнога дана чувају гориле.

Магарац је магарац.
Чак и када је на коњу.

Тринаесто прасе је жртвени јарац.
Жртва породичног насиља.

Ми о вуку, вук на врата.
Као да смо заједно овце чували.

Магарац игра како му други свира.
Ни највећи самар не може га избацити из такта.

Гуска је гуска!
Ни ћурка јој није равна.

Знам те гуско кад си ћурка била!
Узалуд си перје променила!

Знам те коњу кад си магарац био!
И тада си кобиле јурио!

Зло говече довијека јуне.
Може волу реп да ишчупа,
а бежи од јарма к'о ђаво од крста.

Нашла врећа закрпу.
Купила мачку у цаку.

Једна ластва не чини пролеће.
Није јој чавка попила мозак
да изиграва толику величину.

Сиви ждралови су веома угрожени.
Заштићени као бели медведи,
а надрљали као жути мрави.

За једне пси рата,
за друге голубови мира,
зависно од тога за кога раде.

Надрљасмо као жути мрави!
Ако се тако настави, јебали смо јежа!

Сто пута поновљена нога,
постаје стонога.

И највећа ћурка
воли патку.

И корњача има кров над главом,
али од рођења живи под ведрим небом.

На покислог певца је лако истресати гаће.
И ћораве коке с њим бришу задњицу.

Шути су навикли на понижења.
Мало, мало, па добију међу рогове!

Пас је најјачи на свом,
а лав и на свом и на туђем кориту.

Кукавица не кука што јој се кука,
него што је брине судбина подметнутих јаја.

Ситна боранија је обрала бостан.
Врући кромпири су јој добро запржили чорбу.

Некада покондирена тиква,
сада репа без корена.
Ако тако настави,
обрала је бостан!

Гљиве расту као из воде.
К'о печурке после кише.

Дрво се на дрво ослања.
Чак и када нису исте горе лист.

Једне проститутке,
друге спонзоруше, треће старлете.
Као да не раде исти посао!

Истина о елитним спонзорушама
обавијена је велом тајне.
Треба је до краја разголитити!

И спонзоруша је невина,
док се не докаже да је проститутка.

Плати, па клати!
Мора и проститутка
од нечег да живи.

Хомосексуалац се шепури на геј паради,
а педер на сваком кораку.

Старлета није проститутка.
Плаћа се по дану, а не по сату.

Искусна спонзоруша се понаша
као да је тек пуштена с ланца.
По цео дан тера кера.

Некрофил је лош љубавник.
И кад се највише труди, лепша половина
остаје мртва хладна.

На геј парадама је све више учесника.
Једни другима чувају леђа.

И на геј паради свако своје ради.
Једне сврби спреда, друге отпозади.

Зоофил воли живот на селу.
Нема те ливаде на којој не може
да нађе бар једну љубавницу.

Старлета обожава своје седало.
Дичи се задњицом, к'о свитац гузицом.

Не подржавам учеснике геј параде,
али их донекле разумем.
Зинуло им дупе за слободом
сексуалног опредељења.

Љубавни троугао је сладак, али опасан!
Чак и кад је једнополан.

Проститутка је као шибица.
И мртва хладна може да се кресне.

Зинуло им дупе за власт,
а не знају ни где су шупљи.
Без сагласности ментора
не смеју ни да прдну.

Што су тражили, то су и добили.
Тражили мило за драго,
а добили муда за бубреге.

Комшији цркла крава,
а комшеница ни репом да мрдне.
Зашто би мрдала, кад има кога да музе.

Наши ватерполисти су прави шампиони.
Годинама ређају успехе, а не дозвољавају
да им вода уђе у уши.

Фудбалски навијачи могу да раде шта хоће.
Дванаести играч није мачији кашаљ!

За скок у даљ важе посебна правила.
Није важно колико је скочио такмичар
него његов број.

Олимпијада се одржава
једном у четири године,
а циркусијада свакога дана.

Фудбалска лопта је округла,
али погрешно напумпана.
Како год се шутне,
иде према нашем голу.

Добро је да се медаље освајају на терену.
За зеленим столом, ни до једне не бисмо дошли.

Гусле су лична карта српског народа.
Вековима гуде како правда каже,
а не како други свира.

Гусле су најбољи професор историје.
Увек спремне да одрже час.

Ћирилица је у сигурним рукама.
Под окупаторском чизмом на ногама,
под својом влашћу на коленима.

Ћирилица је најбољи сведок српске историје.
Некада правилно схваћена,
сада под ноге бачена.

Млади више користе
латиницу него ћирилицу.
Уче погрешне лекције,
а не читају их између редова.

Латиницу мазимо, а ћирилицу газимо.
Никако да окренемо лист!

Где латиница дели лекције, ћирилица
се третира као мртво слово на папиру.

Рат против ћирилице се наставља.
Највеће борбе воде се на подручју
Загреба, Вуковара и Сплита.

Жута штампа је потпуно одлепила.
У сваком броју лепи етикете.

Између телевизије и статистике
се води мртва трка.
Никако да се утврди ко више лаже.

Дневник је најгледанија информативна емисија.
Не постоји шарена лажа коју није у стању
да произведе.

По цео дан буљим у телевизор.
Хоћу и ја да живим у рају.

Матерњи језик је савршен.
Користи га цео свет.

Запета је под великим знаком питања.
Зарез је све више оставља без текста.

Ресавска школа је ненадмашна.
Дала је толико академика, доктора наука,
професора, политичара, лекара и директора,
да јој и највећи универзитети завиде.

Човек се учи док је жив.
Животна школа никада не затвара врата.

Помирљив говор се шири од ува до ува,
а говор мржње од нишана до нишана.

Одвезан језик је као мува без главе.
Тупи по цео дан, а нико га не зарезује.

Срби су највећи пушачи у Европи.
И поред тога, у Србији се нормално дише.

Пушач је тихи самоубица.
Што дуже пуши, то краће живи.

Лекар има право
да саветује пацијента да не пуши,
али нема обавезу да се тога
и сам придржава.

Многи једу за двојицу, пуше за тројицу,
пију за четворицу, а чуде се што им је
здравље нарушено.

Признајем да сам често пијан,
али одговорно тврдим
да се никада нисам нарољао.

Алкохол је лек за душу,
а у апотекама га још увек нема.
Таква пракса је недопустива!

Црни петак, црна овца,
црна хроника и црна магија постоје,
али то није разлог за претерану бригу.
Бела застава је увек при руци.

Свесни смо ситуације,
али без фрустрације.
Нема капитулације!

Иза политичара стоји члан,
иза певача фан, а иза лопова клан.

Завод за трансфузију је као крпељ.
Доста нам је крви попио.

Пуцањ у празно је пун погодак!
На једно уво уђе, на друго изађе.

Боље без разлога певати
него с разлогом кукати.

Село старцима,
земља странцима!

Жене с великим грудима се
лако пробијају кроз живот.
За прса су испред других.

Бела застава је увек усправна.
Не пада јој на памет да виси на пола копља.

Даље стезање каиша је неминовно,
па куд пукло, да пукло!

И шећеруша је ракија,
али је нико не шљиви.

Усијану главу је тешко разумети.
И највећа будала долива јој уље на ватру.

Стандард је толико низак
да га ни најбољи статистичари
не могу повећати.

Мере аграрне политике су веома делотворне.
Где год се примењују, ту трава не расте.

Стално крећемо од почетка.
Боље него од нуле.

Пилот није терориста,
али авион с лакоћом диже у ваздух!

Утакмица је била врло неизвесна.
Договорени резултат је касно постигнут.

И последњи лако постаје први,
ако му ветар дува у леђа.

Једва чекам да нам сване.
Да и нас огреје сунце.

Транзиција је криво насађена.
Производи више губитника
него добитника.

Историја је као самопослуга.
Што год пожелиш, у њој можеш наћи.

Држава је спремна да одумре,
али не жели да ожалости
толике службенике.

Свако има право на кров над главом.
Вечна кућа је свима загарантована.

Брод тоне, а они купују јахте.
Ушла им вода у уши!

Оркестар је лоше наштелован,
али ипак функционише.
Диригент вешто користи палицу!

Школски одбор је образован,
а његов председник необразован.

По цео дан пуцам у празно!
Хоћу и ја да убијам време.

Млади се све више тетовирају.
Да им нисам у кожи!

Ничија није горела до зоре.
Пре или касније, свачија уфитиљи.

Ко ведри,
мора и да облачи!

Годинама продајем маглу, крадем
богу дане и гледам куда вране лете.
Морам и ја од нечег да живим.

Прошла су стара добра времена.
Дабогда се више никада не повратила!

Једни кажу грло, други гуша.
Није шија него врат!

Клупко се брзо одмотава.
Држи све конце у рукама.

И глава на рамену
и памет у глави!
Пуна капа!

Дотакли смо дно дна!
Ни врх врхова не може нам помоћи.

Све држим у малом прсту,
а и даље пљујем у своје дланове.
Не умем да се лактам.

Срп и чекић могу мирно да спавају.
Кука и мотика их се никада неће одрећи.

Постао сам колатерална штета.
Залутали меци ме стално прогоне.

Сећање ме добро служи.
Често обнавља градиво.

Чувај се пса!
Чак и када тераш кера.

Некада је било важно ко је већи родољуб,
а сада ко је мањи патриота.

Празна глава
и магарцу скида капу.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ЖИВКО КУЛИЋ

Рођен је 1954. године.

Доктор правних наука.

Афоризме пише још од студентских дана. Објављивани су му у бројним листовима и часописима и на Радио Београду.

Објавио је књиге афоризама:

- „Ја сам тај“ (1987, Заједница књижевних клубова Србије),
- „У кожи свога народа“ (2002, Радничка штампа, Београд).
- „У канцама демократије“ (2009, Алма, Београд),
- „Афоризми: избор“ (2013, Алма, Београд),
- „Незаштићени сведок“ (2013, Алма, Београд),
- „Прекомерна употреба демократије“ (2015, Алма, Београд),
- „Под будним оком демократије“ (2016, Алма, Београд).

Живи и ради у Београду.

Живко Кулић
ЈУНАЧЕЊЕ ИЗ МИШИЈЕ РУПЕ

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Весна Денчић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа</i>	„Пресинг“, Младеновац
<i>Тираж</i>	300
<i>ISBN</i>	978-86-7974-573-6

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

821.163.41–84

КУЛИЋ, Живко

Јуначење из мишије рупе / Живко Кулић. – Београд : Алма, 2018 (Младеновац : Пресинг). – 1. изд. – 155 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ. 148)

Тираж: 200.

ISBN ISBN 978-86-7974-573-6

COBISS.SR-ID 263279628